

POEZII PENTRU SÂMBĂȚA SEARA - „FEMEII”**Mircea Dorin ISTRATE***Motto: Pentr-un suflet, care-n taină, din trecut, din lăcrimare,
Îndulcit de-o amintire, se va face-nfiorare ***Dragile mele doamne, domnișoare
Vă-nchin un vers în loc de-o floare
De ziua voastră, mare sărbătoare.*

**

8 Martie**DE ZIUA VOASTRĂ***V-aș da pământul tot cu floare, bucăți de Raiuri înstelate,
Grămezi de aur, giuvaieruri și câte-n lume mi-s palate,
Vă răsplătească cea iubire și câte lacrimi ați vărsat,
În cele nopți neadormite, când gândul vost', la noi a stat.**Le meritați până la una și încă tot n-ar fi de-ajuns,
Să răsplătim iubirea voastră nu sunt cuvinte de ajuns
Sunteți curatul, puritate cel crin de pus pe la icoane,
Că duceți greaua cruce-a vieții, ce bine prinsă-i în piroane.**Ne însoțiți mereu viața și ne-alungați tristeți, nevoi,
Cu-n zâmbet și c-o vorbă bună, când vreți ni le luați 'napoi,
Sunteți culoarea și parfumul la câte zile se petrec
Punând în noi curaj, speranță, în clipe grele ce ne-ncerc.**Prin voi se veșnicește lumea mereu pe-a timpului cărare,
Și-nfiorați mereu iubirea ca apa vie, ce-a licoare
Ce-o bem ca să simțim că viața are și clipe de plăcere,
Iar uneori sunteți păcatul îmbietor, ca ducea miere.*

*

*Oricum ați fi, sunteți viață iar fără voi nimic se poate,
Voi duceți însăși veșnicitul, născutul lumii pân' la moarte,
Și-apoi divinul celor clipe, ce-n scurta viață le-am trăit,
Să știm că sunt pe astă lume, destule zile-n fericit.***VĂ DĂRUIESC***Vă dăruiesc de ziua voastră,
Femei ce viața ne-o-ncântați,
Un trandafir de pus în glastră
Și-a mea urare s-ascultați:**Să fiți de-apururea FRUMOASE,
Să fți de-apururi SĂNĂTOASE,
Să fiți de-apururi FERICITE,
Și-a voastre vise ÎMPLINITE,
Le facă Domnul cum doriți
De încă vă-nchinați la sfinți*

**Și-ți fi SMERITE și CUMINȚI
Într-u PURTĂRI și-a voastre minți.**

*De nu, tot aia e, că voi,
Ne FERICIȚI mereu pe noi,
Cu o privire LANGUROASĂ,
C-o vorbă veșnică MIEROASĂ,
Mereu c-o caldă-MBRĂȚIȘARE,
Mereu c-o dulce SĂRUTARE
Mereu cu-aprinse JURĂMINTE
Din tăinuita voastră minte.
De bune noi vi le luăm
Și înapoi așa le dăm,
Că jocul ăsta-i nesfârșit
Și de la Eva e pornit.*

*Fiți dară azi, de ziua voastră
Pe bolta vieții noastre-o ASTRĂ,
Strălucitoare-n nopti târzii,
Născând de-a pururea iubiri,
Speranțe vii, înfiorare,
Divine clipe mișcătoare,
Că fără voi am fi nimic,
Însingurați cu suflet mic,
Adami trăind în Paradis,
Gândind la voi, în al nost' vis.*

*N-am aur, giuvaeruri, bani,
Așa că sincer, „LA MULȚI ANI”
Vă spun eu care vă-ndrăgesc,
Pe toate câte-n omenesc
Sunteți a noastră bucurie,
Și-acum și-n veacuri ce-or să vie.
Acum semnez astă hârtie,
Eu care v-am iubit pe toate,*

ÎȚI AMINTEȘTI IUBITO....

*Îți amintești iubito, cum nedormiți stăteam
Și-a timpului secunde cu grijă număram,
Să fim copiii clipei norocului cerșit,
Cu mintea învrăjită și inima-n iubit.*

*Îți amintești iubito cum încă număram
Ferice zile-n care iubirilor ne dam,
Ne ducă în urcare spre lumile de sus,
Ne uite în divinul ce inimii l-au pus.*

*Îți amintești iubito cât însetat eram
De-al tău sărut fierbinte, când dragoste-ți juram
Și-apoi feriți de lume, ca hoții pe ascuns,*

Furam din rai clipite nicipicând îndeajuns.

*Îți amintești iubito de nopțile-nstelate
Când simțurile noastre vorbeau în mute șoapte,
Când tremurați luceferi din ceruri culegeam
Și pleopa-ți lăcrimată cu drag ți-o sărutam.*

*De-ți amintești iubito de vremea ce s-a dus
Ce tănuit ai pus-o în gândul tău ascuns,
O scoate din uitare și-n caldă mângâiere
Trăiește-o în visarea clipitelor de miere.*

*Voi fi cu tine-alături ținându-te de mână
Să simți iar bucuria că suntem împreună
Și în mireasma dulce a florilor de Mai,
Să retrăim iar timpul ce-a fost cândva, un Rai.*

DOUĂ SUFLETE ȘI-O TAINĂ

*Unde aș putea iubito, să-mi întorc tăcutul gând
Când rămân cu mine însumi în a nopții feerie?
În afundul minții mele, unde-n lacrimi suspinând,
Stau ascunse mii de taine, renăscând melancolie.*

*Unde aș putea iubito să-nfior a mea simțire
Dintr-o vară moleșită în căldurile solare?
Doar în umbra răcoroasă unde fără de-ngrădire
Tu sub streășina pădurii îmi dădeai o sărutare.*

*Unde aș putea iubito să mă-nvălui în iubirea
Ochilor ce mă mângăie ca o aripă de dor?
Doar în sufletu-ți smerelnic, unde e ademenirea
Noptilor ce dăruit-au clipa dulcelui amor.*

*Unde aș putea iubito să te-ascund de răul lumii,
Să rămâi necunoscuta tuturor ce ne-nconjoară?
Doar în mintea mea ce-ndură toată mârșăvia hulii
Preaștiind că am răsplată, a ta inimă ușoară.*

*

*Deci rămâi, rămâi iubito, înger născător de vis,
De iubire care leagă două inimi ce îmi cheamă,
Mierea vremii, când o clipă am trăit în Paradis,
Două suflete ce fost-au, caldă lacrimă, sub geană.*

TAINĂ

*Vino! Spusu-mi-ai sfioasă într-o șoaptă rugătoare,
Să ne pierdem printre sălcii despletite-n val de ape,
Tu încearcă de mă prinde, eu ți-oi da o sărutare
Ca răsplată, și-apoi nimeni taina noastră n-o să afle.*

*Mai la vale, mură neagră vom culege de pe maluri
Să-ndulcim clipita zilei încărcată de fior,
Apa-n vaduri o să treacă tremurând ușor în valuri
Spună lumii că doi tineri se îmbată cu amor.*

*Iar de-o fi ca înserarea să ne prindă-mbrățișare,
Un lucefăr din înalturi s-o aprinde pentru noi,
Eu și-oi spune jurăminte și cu inime ușoare
Ne vor pierde pe-o cărare, ca de-atâtea alte ori.*

*Iar când luna o să iasă din cuibarul dintre dealuri
Cu-a sa rază mângâia-va lumea dusă la culcare,
Noi, ruga-ne-von de dânsa să nu spun-a noastră taină
Nimănui și sub un nour, să ne-ascundă-n desfătare.*

DE-OI FI O CLIPĂ DE NOROC

*Neștiut rămâne gândul ce se-ascunde-n amintiri,
Când aduc din timpuri duse, vremea dulcilor iubiri,
Când în vraja unei clipe te țineam îmbrățișată
Și-atunci Raiul din cerescuri, cobora pe noi, îndată.*

*Nu erau pe-atunci cuvinte pentru-a noastre vii doriri,
Le lăsam să-și facă vrerea din pornitele simțiri,
Ne înfiora divinul cel ascuns în sărutări
Și topiți eram ca ceara unei sfinte lumânări.*

*Gând curat îmi era totul, în simțire și-n porniri,
Parcă noi eram Adamii lumii toată în trăiri,
Sufletele amândouă își făceau voit plăcerea,
Desfătându-se în voie, după cum le era vrerea.*

*

*Oare unde e izvorul lumii ceea ce s-a dus?
Și de ce așa de iute a secat și a apus?
Nu putea să țină încă toată viața, pân' la moarte?
Ori de nu e cu puțință, fie doar și jumătate?*

*De ce pus-ai Preamărite la-nceput dulcia miere
Care ține o clipită, și-apoi lunga cea durere?
Cred c-așa ne amăgit-ai, cum că viața e frumoasă,
S-o râvnim în mii speranțe, când ea-n toate-i mincinoasă.*

**

*De-aș putea să iau vre-odată viața de la început,
Mi-aș trăi cea tinerețe în iubire ne-nterupt,
Nu mi-ar trebui nimica, decât dulcea mea codană,
Și-o clipită veșnică, cineva să-mi de-a pomană.*

*Și ne lase vremi la rândul să le trecem în iubiri
Să ne sature dorința și simțirile-n vroiri,
Ca la urmă, când ne-ntoarcem din visare în cel loc,
Să putem a spune dară, c-am fost clipă de noroc.*

TĂINUITELE IUBIRI

*Tăinuitele iubiri
Poartă miere-n amintiri,
Iar pe suflet, picurate,
Lacrimi multe, înfundate,
Neștiute, neuitate,
Doar de tine-s numărate.*

*Petrecutele iubiri
Fă-le vis de amintiri
Și le lasă-n voia lor
Să colinde călător,
Iar la porțile știute
Să oprească, să-mi sărute
Ochii ceia-nlăcrimați
Ce-s pierduți, dar nu-s uitați.*

*Când uitatele iubiri
Scormonesc în amintiri,
Fă din ele vin-pelin
Și mi-l picură puțin
Peste sufletu-mi târziu
Să-nfioare-al meu....pustiu.*

*Îndulcitele iubiri,
Frământatele-amintiri,
Foste-s viață și trăire,
Nestemate-n nepieire,
Leac la suflet, mângâiere,
Căzătoare arse stele.*

AȘTEAPTA-MĂ

*Așteaptă-mă că vin din nou diseară
Să umplem cu iubire nopți de jar,
Să-ți fac divine clipe, că afară
Se zvârcolește iarna-n Făurar.*

*Când vom aprinde focu-n șemineu
Și caldul său ne va topi-mpreună,
Îmbrățișați pluti-vom, tu și eu
Prin lumi ce au luceferi în cunună.*

*Ne-om îmbăta cu șoapte de iubire
Și-om pătimi ca doi amanți focoși,
Ca să păstrăm în dulcea amintire
Nebunii ani trăiți, nemincinoși.*

*

*Nu suspina când dimineți se crapă
Că fi-vor încă seri nenumărate,
Când însetatul vine și se-adapă
Cu ale tale toate lacrimi neuscate.*

*Vor fi aceste nopți de catifea
În cele vremi ce încă or să vină,
Licoare aburindă de cafea
Și-o amintire tainică, divină.*

PATIMA ȘI LACRIMĂ

*Pune-ți doru-n lacrimă
Și iubirea-n patimă ,
Și m-așteaptă c-am să vin
În cel vis, dulce-pelin .*

*Pune-ți doru-n patimă
Și iubire-n lacrimă ,
Și mă iartă , n-am să vin
Visurile să-ți alin .*

*Pune dor și patimă
În iubirea-lacrimă ,
Și mă-nchide pe deplin
În iubirea ta, de chin.*

*Șterge-ți dulcea lacrimă ,
Uită de cea patimă ,
Fă din ele vin-pelin
Că-i tarziu, și nu mai vin .*

TÂRZIU

*În gând, în vis, în lăcrimate șoapte,
Te-aștept iubire-n fiecare noapte
Să-mi stai o clipă-n inimă ascunsă,
Aminte să-mi aduci, de viața-mi scursă,
De ce-am trăit odată-n desfătare,
De ce-am pierdut acuma și-i uitare.*

*Să-mi amintești c-a fost cândva o fată
Cu suflet cald, cu inima curată,
Ce visul mi-a-nălțat spre 'nalte stele
Și pironit acolo printre ele,
M-a-nfiorat c-o dulce sărutare
Și sclav i-am fost, pe-a vieții ei cărare.*

*A fost iubire pură, ne-ntinată,
In focul tinereții arsă toată,*

*Cu zbucium, cu tumult, cu așteptare,
Cu viețile trăite în urcare
Curate ca o lacrimă de rouă
Ce ne-a făcut o inimă, din două,*

*Și ne-a-noptat sub stele tremurânde,
Ne-a răscolit simțirile flămânde
Ca un pârjol nestins de nici o apă,
Ca un izvor ce-un însetat adapă,
Ca un pojar ce-n trup ți se întinde,
Te-văluie-n plăceri și te cuprinde.*

*Cum am jurat atunci că nu-s pe lume
Puteri să ne despartă-n stricăciune,
Că fi-vom împreună pe vecie
Aleșii sorții, dulcea ei solie
Spre vremuri ce-or să țină pân' la moarte
Și mai apoi spre cerurile 'nalte.*

*Mă-ntreb acum, de ce perfida viață
Ne-a înșelat cel vis de dimineață,
Când am crezut că soarele răsare
Să vadă de-om putea, să fim în stare
Să umplem cu iubire, ca-n poveste,
Ce sufletul atinge și-nfloreste.*

*Târzie-i viața și pe-a vieții cale
Prea multe ape curs-au către vale,
Prea line și domoale mi-s de-acuma,
Prea duse-n vânt, odată cu furtuna
Spre marginile vremii în uitare,
Si-n lacrima fierbinte, din visare.*

DIN TAINIȚE DE INIMI

*Din tainițe de inimi, pierdutele iubiri
Ne cern pe-al nostru suflet parfum de nostalgii,
Să ne-nfioare clipa iertatelor păcate,
Purtând mirosul fraged de vieți neîntinate.*

*Când cele inimi pure, necunoscând minciuna
Topite în săruturi făcutumi-s-au una,
În vis plutind pe aripi de doruri legănate,
S-au îndulcit din mierea iubirilor curate.*

*Și-au ars apoi trăirea din clipele divine,
În focuri pârjolate din noapțile senine,
Și înălțați la ceruri pe scară de lumină
Sperau ca veșnicia le ierte a lor vină.*

*De ce nu-i lași Mărite acolo să-mi rămână
Acele inimi care jurat-au împreună,*

*Tu ține-mi-i în toate de viață nemințiți
Și-atunci avea-vei Doamne, cohorte lungi de sfinți.*

*De-i lași viața-și facă așa cum și-o doresc
Tu ne-ncăpute raiuri avea-vei în ceresc,
Le umple cu aceia la-ntâiul lor iubit
Și nesfârșite timpuri vei fi de ei slăvit.*

*De-ai să le dai Mărite putere, bogăție,
Avere doar la unii, la alții sărăcie,
Iar pe deasupra încă și suferinți din ele,
Puțini mai aduna-vei în raiurile cele.*

*

*Că cea dintâi iubire e lacrimă curată
Sfințită-n puritate, trăită-adevărată,
De-aceea și rămâne în suflet tăinuită,
Bănuț dintr-o avere, de-acuma risipită.*

ANII TINEREȚII

*În anii tinereții, din patimi și trăire
Am strâns în urna vieții cenușă de iubire,
Și-n tainițe de suflet am pus-o îngropată
Aminte să-mi aducă, de cum a fost odată.*

*Comoara neștiută va sta în veșnicie
Sub lepedea uitării, în dulce reverie,
Carate aduna-va în vremuri mergătoare
Împrospătându-mi gândul, mereu să mă-nfioare.*

*Avere nu-i pe lume și munți n-ajung de bani
Să cumpărăm în parte neprețuiții ani
Avuți în punga vieții, prea iute risipiți
În clipe de plăcere, în nopți secătuiți.*

*Mi-aș vinde toate cele pe-o caldă-mbrățișare
Ce m-a ținut vremelnic în timpuri de visare,
Sau dulcea sărutare ce mi-a trezit fiori
În nopțile vrăjite, cu luna prinsă-n nori.*

*Aș cere de la Domnul fărâma de vecie
Și-n ea de-acum ne uite în vremea ce-o să vie,
Ne șteargă din gândire cărarea ce-am avut-o,
Și înc-odat ne pună pe alta ne-ncepută.*

*Vom arde ca-nainte în focuri de iubire
Să ne-mbătăm simțirea cu visele divine,
Cuvintele rostite din patimă și dor
Ne poarte prin înalturi ca fulgul cel ușor.*

Cuibar ne-om face-n stele, și Căile Lactee

*Le-om umple cu vecia iubirilor perene,
Și-acol' vom face Raiul trecutelor iubiri
Ce astăzi lăcrimează, în tainice-amintiri.*

MARTORII

*Las cariul, martorul din grindă,
Să spună despre ceea noapte,
În lacrimi stinsă și în șoapte,
Ce-n mreje-a vrut să ne cuprindă,
Și-apoi, cu totul să ne-aprindă
Plăcerii, pentru mii de ani.*

*Mai am ca martor, stele-ascunse
Ce tainic ne păzeau cărarea,
Și-apoi, ne cufundau în marea
Dorințelor ce n-au fost spuse
Și care s-au jertfit răpuse
Iubirii, pentru mii de ani.*

*Și-un ultim martor, luna mută,
Care sub mantia de nori
Ne-nvăluia în dulci fiori,
Și prinși în faldul ei din cută
Ne-a dat plăcerilor pierdută
Și-uitării, pentru mii de ani*

DE CE-AI PLECAT ?

*De ce-ai plecat ca hoțul nevăzut
Lăsând iubire caldă-n așternut ?
De ce-ai voit să nu mă mai trezesc
Ca lăcrimând să-ți spun că te iubesc ?*

*De ce mă lași mereu în așteptare
Să tot cerșesc plăcere și iertare ?
De ce mă lași cuprinsă-n întrebări
Să-i pun speranței aripi de visări ?*

*De ce mă lași în chinuri să mă frâng
Și-n îndoieli ce sufletul mi-l plâng ?
De ce mă amăgești c-o sărutare
Ca să-nfiori plăceri pentru uitare ?*

*De ce te joci cu mine-n mii de chipuri
Răpindu-mi clipe, ore-n nesfârșituri,
Ca să-mi areți că tu ești cel stăpânul
Ce-mi rânduiește viața și destinul ?*

*Nu-s jucărie, sclavă ori metresă,
Ci suflet pur visându-se prințesă,*

*De vrei iubirea fie-ți meritată
Lubește-mă, cum ai iubi o fată,*

*Cu patimă cinstită, unsă-n miere
Ca leac pe rană pusă la durere,
Ca rug aprins cu 'naltă vălvătaie
Ca un pustiu ce-mi cere veșnic ploaie.*

*Așa voi ști că tu ești cel sortitul
Să facem împreună împlinitul,
În doi să fim o singură ființă
Cu-același gând, topiți într-o dorință.*

*De ce-ai plecat ușor și nevăzut
Lăsându-ți cea iubire-n așternut,
Vei regreta amarnice tâlhar,
Că ai pierdut iubire de cleștar.*

SĂRUTUL

*Mă-nvăluie-n iubire, mă urcă pân' la stele
Și picură-mi în simțuri durerile de miere,
Mă poartă în tărie, mă-mbată în cuvinte
Și spune-mi jurăminte, ce n-au mai fost rostite.*

*În Rai vei fi cu mine mușcând același măr,
Și chiar de-s mincinoase și goale de-adevăr
Topindu-ne-n iubire om săvârși păcatul
Plăcerilor divine și ne-o-nghiți neantul.*

*Pe lume nu-s cuvinte ce-s vrednice să spună
Simțirile trăite sub vraja cea nebună,
Când gura ta fierbinte atins-a pe a mea,
M-ai prefăcut în noapte, tu urcătoare stea.*

*M-a-nfiorat clipita căldurii din adâncuri,
Și-am ars în rugul celor înalte începuturi
Candide, pure toate, atunci adevărate
Din inimă pornite, necoapte, nepătate.*

*Din cerul vieții anii s-au tot cernut de-acuma,
S-a domolit aprinsul, s-a potolit furtuna,
Dar n-am uitat sărutul ce-ntâiul mi l-ai dat,
Tu, taina vieții mele și îndulcit păcat.*

CÂND DATU-MI-AI SĂRUTUL

*Când datu-mi-ai sărutul 'nălțată pe călcâi
Ai săvârșit cuminte păcatul cel dintâi*

*Și-atunci, în foc de iaduri topitu-m-ai în chin,
Tu înger fără pată, sămânță de divin.*

*Sorbitu-m-ai cu ochii albaștri cum e marea
Și-n cântec de sirenă vrăjitu-ți-ai chemarea,
Făcând din cele clipe un dulce Rai ceresc,
Iar eu un rob de-a pururi, ca-n veci să te iubesc.*

*Din vremi în vremi aprins-ai iubirea pâlپândă,
Mereu mai însetată, mai dornică s-aprindă
În mine vâlvătaia, să-ntindă focul care
Un scrum mă lase-n urmă pe-a timpului cărare.*

*Așa că-n veci dorit-am iubirea ta de fată,
Din inimă pornită, mereu adevărată,
Din sâmburul ființei în toate pătimit,
Cu cela drag alături, doar fie-ți împlinit.*

*

*Prin trecătoarea lume făcutu-ne-am cărare,
Iar din vecia clipei luat-am fiecare
Un bob de timp pe care să-l trecem împreună,
Cu dragostea în suflet, ținându-ne de mână.*

*Cu tine-n dulci clipite urca-voi în astral,
Să fim aleșii lumii pe coama unui val,
Ce ne-o purta-n neștire în drum spre nemurire
Și-acolo să rămânem, răsplată la iubire.*

ÎNSFINȚITA

*Te-am răstignit pe crucea visărilor din noapte,
În mutele cuvinte ce spusu-le-am în șoapte,
În clipa veșnică ce vine din trecut,
În fierbințeala gurii și-n dulcele sărut.*

*În calda-mbrățișare atâta așteptată,
În tremurul ființei și-n lacrima curată,
În ruga-n sfiiciune la Maica Născătoare,
În tainița din suflet, în slova din scrisoare.*

*În toate tu de-apururi ești veșnica icoană,
Jertfelnică durere ce geme într-o rană,
O aripă de înger ce în țării se-nalță,
Divinul care-nvie grăuntul cel de viață.*

*Uleiul ce-mi adapă a candelii feștilă,
Cuvântul ce mângâie iertarea pusă-n milă,
Luceafărul ce cheamă spre lumile cerești
Și tainica minune din toate câte-mi ești.*

Eu, fi-voi doar ce-a umbră ce crește-a ta mărire,

*Ce-a ramă de icoană-n altarul de iubire,
Iar pentru câte toate ce încă îmi vei da,
Te-oi săruta pe pleoape și-ți da-voi viața mea*

POVESTE

*Du-te! Spusu-me-ai în șoaptă
Îndulcită de iubire,
Și pe pleoapa-ți tremurată,
Bobi de lacrimi în neștire
Picuratu-ți-au de-odată.*

*Până mâine doar așteaptă
C-am să vin mânat de dor
Și-am să-ți bat la-nchisa-ți poartă
Să-ți stârnesc plăcut fior
În ce-a inimă ce-așteaptă.*

*Nu vor fi pe boltă stele
Câte datu-ți-oi săruturi,
Tu, fura-vei dintre ele
Câteva, și cu-mprumuturi
Le-i schimba cu ale mele.*

*Uite-așa o noapte-ntreagă
Târgui-vom sărutări,
Eu și-oi spune că-mi ești dragă,
Tu, în strânse-mbrățișări
Îmi vei da a gurii fragă.*

*Și vom fi copii în visuri
Rătăcind prin Raiuri sfinte,
Colinda-vom necuprinsuri
Adăpându-ne cuminte
Din iubire și eresuri.*

*Și-n cel timp care va trece
Cu frânturi din paradis,
În uitare vom petrece
Vraja nopților de vis*

AMOR ÎMBIETOR

Motto:

*„Din visul nopții-n picurat/ Pe iarba lăcrimată-n rouă,
Tu urmă lași, ca un păcat,/ Iubirii dată, pe din două.”*

*Aseară, când în mare grabă
Înfiorată ai plecat,
Rămas-a-n pat, parfum de damă,
Plătită vamă, la păcat.*

*Și gândul tău pe perna moale
Și frământatul așternut
Și umbra trupurilor goale
Înlănțuite-ntr-un sărut.*

*De-acum cărarea încâlcită
Pe unde pașii ți-au călcat,
Așteaptă iar să vii grăbită
Înveșmântată-n precurat.*

*Eu știu că-n gânduri nerostite
Cu ochii plânși și-nlăcrimați,
Făcut-ai calde jurăminte
Icoanei, ca să fim iertați.*

*Iar la-nsfințitele altare
Promis-ai tot ce nu se poate,
Cerșind smerită cea iertare
La îndulcitele păcate.*

*Și-n post ți-ai pus lungimea zilei
Și-ai dat la mulți din greu pomană
Și-acuma stai la mâna milei
Iertări să pună pe-a ta rană.*

*A meritat ce tot dorit-ai?
A meritat prelungul chin?
A meritat ce-n foc iubit-ai
În clipa dulce de divin?*

*

*Când viața noastră-i schimbătoare
Și-n a norocului destin,
De-i faci iubirii sărbătoare
Va merita plătitul chin.*

*Păstrăm în minte doar clipita
Divinului înălțător,
Și-n veci cădea-vom în ispita
Îmbietorului amor.*

*Pe visul nopții picurat
Cărarea despărțită-n două,
Păstrează urma-ți de păcat
În taina lacrimii, din rouă.*

AMOR PROHIBIT

Pe spuza de iubire, ce încă mai păstrează

*Căldura desfătată a crudului amor,
O lacrimă născută din mintea încă trează
Îmi stinge-n calde picuri, sublimul celui dor.*

*În urma lui rămâne, ca-n mângâieri de vînt,
Parfumul din plăcerea iubirii vinovate,
L-om pune ca pe-o taină în umbra unui gând
Să-nfloreze clipe, în zile-nsingurate.*

*Aminte să ne-aducă de vraja fermecată
Prelinsă în păcatul nebunelor iubiri,
Când fierbințeli de trupuri și geana sărutată
Aprinsu-ne-a simțirea divinelor trăiri.*

*Când nevăzuți de lune, în cuibul fericirii
A visului dulceață 'nălțatu-ne-a-n ceresc,
Când în robia clipei plăcerile iubirii
Ne fermecau păcatul, făcându-l îngeresc,*

*Când osteniți de trudă, cu sufletul o rană
Ne moleșea căldura topindu-ne-n pieire,
Cerșeam în rugi la Domnul ne ierte-n mare taină,
Iar mîine de greși-vom, ne facă izbăvire.*

CE SĂ-ȚI FAC

*Fă Mărite Doamne, luna-n luminis
Să mi-o-ascundă-n taină noaptea-ntunecoasă,
Ca să fur săruturi multe pe furiș
De la-mea iubită, dulce și sfioasă.*

*Și mai stinge-mi Doamne stelele din noapte
Numai doi luceferi lasă-mi să clipească,
Eu, i-oi spune-n taină vorbe dulci în șoapte,
Ea, înfiorată mult să mă iubească.*

*Pat îi fac din floare, iar din cimbrisor
Pernă-nmirersmată pentru vise 'nalte,
Aibe-n legănare somnul cel ușor
Ce să-i îndulcească visele în noapte.*

*Mai apoi spre ziuă, cum e rânduie,
Noaptea ne topească în a ei uitare,
Să rămână-n vreme pusă la-nvechit
Clipa ce-am trăit-o, dulce desfătare.*

*

*Când vor trece anii risipiți prin lume
De voi fi vre-odată într-un crâng cu flori,
Mi-oi aduce-aminte clipele nebune
Petrecute-n noaptea ce-a cu luna-n nori.*

PAȘII TĂI

*Pașii care mângâiat-au tăinuita cea cărare,
Astăzi nu mai calcă dânsi iarba-naltă, foșnitoare,
Ce-a fost martoră la toate îndulcitele păcate,
Ce-s știute și nespuse, bob cu bob, de sfânta noapte.*

*Alte drumuri îmi bat dânsi, alte locuri azi îmi calcă,
Au uitat de cea cărare, de pletoasa noastră salcă,
De poiana adumbrită și de poala de pădure,
Ascunziș pentru săruturi la cules de fragi și mure.*

*Și de via arămită în amiaza unei toamne,
De pomiștea-mbietoare cu mirosul ei de poame
Și de toate ce călcat-au în a tinereții vreme
Când, el, ingerul iubirii, a dorit să ne însemne.*

*Cum aș vrea mai calce-odată pașii noștri urma care
Prin cotloanele vieții fost-a clipă trecătoare,
Aș opri-o și ne-am ține-o în uitare o vecie,
Restul da-vom cui dorește, facă-și mare bogăție.*

*

*Azi, cărarea vieții noastre e de-acuma îmbrumată,
Noaptea, în bătaia lunii pare toate înstelată,
Cum ar vrea s-onfioareze niște pași de-ndrăgostiți,
Clipă fac-o urcătoare către raiul plin cu sfinți.*

*Dar nu vin ca altădată pașii ceia așteptați
Să-nfioare iarba moale, celor la iubire dați,
Timpul înierba-va-ncetul, tăinuita cea cărare,
Lăsând codrului s-aștearnă, peste ea, lunga uitare.*

ȘI-ATUNCI ERA O VARĂ

*Și-atunci era o vară, când noi ne-am cunoscut
În vremea tinereții, aceea, de demult,
Când tu erai codană înmugurită-n dor,
Iar eu un mânz sălbatic ce mă visam că zbor.*

*Fierbinte era vara, în fierbințeli și noi
Trăit-am în visarea dulceții buzei moi
Și-a lacrimii curate și-a clipei fericite
Și-atâtor jurăminte din inimă pornite.*

*De aur era vremea atunci în pământesc,
Iar noi, uitând de lume, eram în Rai ceresc
Plecați de bună voie prin lumile de sus,
Cărânduind vecia de ochiul lumii-ascuns.*

*O! câtă vamă dat-am acelei vremi de vis
Cât ne-a ținut în palma-i vrăjitul paradis,*

*Erau atunci toate dulceți de miere-lapte
Trăite în visare în nedormită noapte.*

*

*Prea repede plecat-a nebuna cea lume
Lăsând în al 'nost suflet, adânci, neșterse urme,
Ce sta-vor tănuite în țandără de gând,
Înfiorând visarea în nopți, tot rînd la rînd.*

**

*Era de mult o vară în timpul ce-a trecut,
Când noi, aleșii sorții, atunci ne-am cunoscut,
Iar vraja ei rămâne-o o taină pe vecie,
Ne lăcrimeze clipa ce-acuma e, târzie.*

SMERITA MEA URARE

*Din spus-a mea, înrostuitor cuvânt,
Vă fac acum din inimă și gând,
Cuvânt cuprins în scurta mea urare
Ce-i cam atât, Măritul să vă de-a, că El îmi are,
Cei mai de preț pe lume, SĂNĂTATE
Că-i cea mai bună astăzi, dintre toate.
Apoi, că-n viața voastră mai e loc
Vă de-a, cum dă la alții, MULT NOROC,
Și dacă tot îi darnic, vre-o doi BANI,
Că nu se poate fără gologani.
Iar pentru-a fi cu voi în tot și toate
Din partea Lui și-a noastră, cât se poate,
Urarea ce v-o fac de-atâtea ani
La ce-ai acuma încă „LA MULȚI ANI!”
Și cât o fi să fie, NUMAI BINE,
S-aveți de-acuma ZILELE SENINE,
Să strălucești întocmai ca o stea,
Să fiți a primăverii VIOREA,
Atâta vă doresc din partea me.
Mircea Dorin Istrate*

*Cu al vostru zâmbet însori-veți ziua,
Dându-i cea lumină vie și culoare,
Eu, vă fac din suflet dulcea mea urare,
Cum că versu-mi fie firul meu de floare
Din cununa vieții veșnic trecătoare
Ca să-mi aveți parte încă fiecare,
De:*

*„MULȚI ANI în viață BUNI și FERICIȚI,
SĂ VI SE-MPLINEASCĂ voia CÂT POFTIȚI,
Tot în BUCURIE și în SĂNĂTATE*

*Astea vă urează,
Mircea D. Istrate*